

Dictamen núm. 1/2007, relatiu al Projecte de decret pel qual es regula l'obtenció i renovació del carnet professional d'operador de maquinària minera mòbil

Dictamen núm. 1/2007, relatiu al Projecte de decret pel qual es regula l'obtenció i la renovació del carnet professional d'operador de maquinària minera mòbil (OMMM)

Atès el que disposa l'article 2, núm. 1, lletra a), incís primer de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i l'article 4, lletra a), incís primer del Decret 128/2001, de 9 de novembre, pel qual se n'aprova el Reglament d'organització i funcionament, el Consell Econòmic i Social emet el següent

DICTAMEN

I. Antecedents

Primer. El dia 13 de febrer de 2007 es registra l'entrada en el CES de la sol·licitud de dictamen de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia relativa al Projecte de decret pel qual es regula l'obtenció i la renovació del carnet professional d'operador de maquinària minera mòbil. L'expedient tramès des de la conselleria esmentada inclou, a banda del Projecte de decret i la sol·licitud, els documents següents:

- Resolució del conseller de Comerç, Indústria i Energia per la qual es designa l'òrgan responsable del procediment d'elaboració del Projecte de decret pel qual es regula l'obtenció i renovació del carnet d'operador de maquinària minera mòbil (26 –10-2005).

- Memòria del director general d'Indústria en relació amb el Projecte de decret (9-12-2005).
- Document d'audiència (12-12-2005) a les entitats interessades següents: *Asociación de Canteros de Eivissa, Asociación Sindical de Empresarios Canteros de Mallorca, Asociación de Empresarios de Canteras de Menorca, Delegació Balear del Col·legi Oficial d'Enginyers de Mines, Asociación de Empresarios de Canteras, Asociación de Fabricantes de Áridos (AFA) de Baleares* i la Delegació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines.
- Primer esborrany del Projecte de decret.
- Antecedents normatius: Reial Decret 863/1985, de 2 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera i Ordre de 16 d'abril de 1990, per la qual s'aproven les instruccions tècniques complementàries del capítol VII del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera.
- Al·legacions formulades per les associacions d'empresaris de pedreres de Menorca i de Mallorca (11-01-2006 i 2-02-2006).
- Segona audiència a les entitats interessades (31-05-2006).
- Informe del cap de Servei d'Indústria sobre la tramitació del Projecte de decret (18-08-2006).
- Tramesa del Projecte de decret a les Secretaries Generals de les conselleries del Govern (29-08-2006).

- Document de suggeriments aportats per les Secretaries Generals esmentades.
- Segon esborrany del Projecte de decret.
- Informe del Servei Jurídic en relació amb el Projecte de decret (16-10-2006).
- Informe del secretari general de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia en relació amb el Projecte de decret (17-10-2006).
- Sol·licitud del dictamen preceptiu al Consell Consultiu de les Illes Balears (18-10-2006).
- Dictamen del Consell Consultiu núm. 199/2006, relatiu al Projecte de decret (14-12-2006).
- Document acreditatiu de la consulta a UGT i CCOO (28-12-2006).

Segon. El mateix dia 13 de febrer de 2007 s'anuncia l'entrada de la sol·licitud als consellers del CES i a organitzacions que no hi estan representades, donant-los un termini per fer les observacions que considerin oportunes. Respon a la tramesa "La Caixa". Igualment, s'emet l'acord de Presidència del CES pel qual s'aplica el procediment especial abreujat previst en la norma de funcionament intern aprovada pel Ple del Consell en la seva sessió extraordinària del 20 de novembre de 2001, que disposa unes normes especials de procediment per a les sol·licituds de dictàmens en cas de projectes de decrets.

Tercer. D'acord amb el procediment aplicable, els Serveis Tècnics elaboren una proposta de dictamen que és elevada a la Comissió Permanent. Aquest òrgan aprova, finalment, el dictamen en la sessió que té lloc el 21 de febrer de 2007.

II. Contingut del projecte de decret

El Projecte de decret consta d'un preàmbul –tot i que no consta així formalment -, set articles, una disposició transitòria, dues disposicions finals i tres annexes.

En el **preàmbul** expressa, d'acord amb el que estableix l'article 39.4 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern, el marc normatiu que l'habilita – article 10.30 de l'Estatut d'autonomia – i la finalitat de la regulació: desenvolupament de la normativa sobre operadors i conductors de maquinària minera mòbil, formada pel Reial Decret 863/1985, de 2 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera i l'Ordre de 16 d'abril de 1990, pel qual s'aproven les instruccions tècniques complementàries del capítol VII del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera .

L'article 1 ,“Objecte”, disposa que el Decret pretén establir, en l'àmbit de la comunitat autònoma, la regulació del procediment per a l'obtenció i la renovació dels carnets de maquinària minera mòbil, en relació amb l'ús de la maquinària d'arrencada i de càrrec i de la de transport intern. D'altra banda, s'exclouen de l'àmbit del Projecte de decret totes aquelles tasques que

corresponen a qualsevol obra civil o que es produeixen fora de l'àmbit de l'activitat d'extracció.

L'article 2, "Obtenció de nous carnets", estableix els requisits per a l'accés als nous carnets de maquinària minera mòbil, que són:

- a) Ser major d'edat.
- b) No patir cap malaltia ni estar afectat per limitació física o psíquica per a l'acompliment de les funcions per les quals habilita el carnet, la qual cosa s'ha d'acreditar amb el corresponent certificat mèdic.
- c) Haver rebut la instrucció necessària per conèixer les prestacions, manteniment i limitacions de la maquinària, la qual cosa s'ha d'acreditar amb el certificat de pràctiques, d'acord amb el model que s'adjunta a l'annex del Projecte de decret.
- d) Superar un examen teòric davant la Direcció General d'Indústria sobre els coneixements del Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera (RD 863/1985, de 2 d'abril) i en concret, les instruccions tècniques complementàries del capítol VII "treballs a cel obert" o les normes que les substitueixin.

L'article 3, "Regulació del període de pràctiques", estableix la consideració que el treballador es troba en aquest període quan es formalitza el corresponent document d'admissió i regula les condicions del període: les condicions prèvies a l'admissió del treballador al període de pràctiques, la proposta d'admissió i el desenvolupament de les pràctiques:

- Pel que fa a les condicions prèvies a l'admissió, es requereix certificat mèdic que acrediti que el treballador no pateixi cap malaltia ni està afectat per limitacions físiques o psíquiques per a l'acompliment de les funcions requerides en l'ús de la maquinària mòbil amb què ha de realitzar les pràctiques. Igualment, el treballador ha de rebre un curs de formació d'una durada mínima de 20 hores, durant el qual "ha de percebre per escrit les tasques que se li assignaran durant el període de pràctiques, informació dels riscos generals en el centre de treball i els específics del lloc de treball, i informació de les mesures de protecció i previsió aplicables (...) així com les instruccions necessàries per a la utilització segura de les màquines durant aquest període de pràctiques": Finalment, s'especifica que aquesta informació ha d'estar subscripta "per un representant de l'empresa de l'activitat extractiva, pel director facultatiu o per la persona encarregada de la supervisió del treballador en pràctiques".
- Pel que fa a la proposta d'admissió, l'article estableix que l'empresa explotadora ha de presentar, una vegada s'hagin acreditat les condicions prèvies a l'admissió i abans d'iniciar el període de pràctiques, el document d'admissió del treballador a la Direcció General d'Indústria, d'acord amb el model que figura en el annex II del Projecte de decret.
- Respecte del desenvolupament del període de pràctiques, l'article estableix una durada mínima de dos mesos i màxima d'un any, "amb el tipus de màquina i a l'explotació minera que figurin en el document d'admissió", tot i que permet que, una vegada iniciat el període de pràctiques, el treballador continuï la realització en una explotació minera distinta, del mateix titular, comunicant-ho a la Direcció General d'Indústria. Igualment, s'estableix una vigència màxima del document d'admissió igual a la durada del període de pràctiques i es determinen les

causes de pèrdua de validesa d'aquest document: obtenció del carnet d'operador de maquinària minera mòbil, que el treballador deixi de pertànyer a l'empresa que l'ha admès en pràctiques, l'assignació d'una màquina diferent de la que figura en el document d'admissió o "qualsevol altra (causa) que suposi una alteració dels termes en què s'ha emès el document d'admissió". D'altra banda, es disposa que una vegada hagi acabat el període de pràctiques "i sempre que el treballador hagi adquirit la formació necessària", l'empresa ha d'emetre el corresponent certificat d'instrucció, segons el model que es facilita en l'annex II del Projecte de decret. Aquest certificat té una vigència de 3 anys, "període durant el qual el titular es pot presentar als exàmens que, per obtenció del corresponent carnet, convoqui la Direcció General d'Indústria".

L'article 4 "Nous carnets", estableix els requisits formals i documentals de les sol·licituds del carnet d'operador de maquinària minera mòbil, d'acord amb l'annex III del Projecte de decret.

L'article 5, "Convocatòries d'exàmens", disposa que la Direcció General d'Indústria convocarà un mínim de dues convocatòries ordinàries anuals i estableix els requisits de contingut de la resolució de convocatòria.

L'article 6, "Renovació de carnets", estableix, com en el cas de l'article 4, els requisits formals i documentals de les sol·licituds de renovació.

L'article 7, "Especialitats", disposa que les autoritzacions per a l'ús de maquinària minera mòbil "no tenen caràcter general sinó que se n'ha de concedir una per a cada grup de màquina descrita en l'article 1" del Projecte de decret, és a dir, d'arrencada i càrrega i de transport intern. En conseqüència, l'obtenció d'autorització per a un tipus de maquinària no pressuposa l'autorització per a l'altre tipus.

La disposició transitòria estableix que les persones amb carnet en el moment d'entrada en vigor del Decret "ho poden validar pel nou presentant la documentació indicada en els punts b) i c) de l'article 2 o bé esperar-ne a la renovació pel compliment del termini establert".

Les **disposicions finals** estableixen, respectivament, l'habilitació al conseller de Comerç, Indústria i Energia per dictar les disposicions de desenvolupament del Decret i l'entrada en vigor de la norma el dia següent a la publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

I, finalment, els **annexos** estableixen el certificat d'instrucció en el maneig de maquinària minera mòbil (annex I), el document d'admissió del treballador al període de pràctiques (annex II) i el model de sol·licitud d'admissió a l'examen (annex III).

III. Observacions generals

I. La totalitat d'espais on es realitza activitat extractiva a Balears estan a cel obert i, per tant, per donar un marc físic on contextualitzar aquest Projecte de decret, cal fer referència a les pedreres: segons el Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears, aprovat de manera definitiva pel Decret 61/1999, de 28 de maig (BOIB núm. 73 ext., de 5 de juny de 1999), es considera pedrera "tot espai objecte d'activitat minera a cel obert destinat a l'aprofitament de roques o recursos minerals, així com les activitats extractives subterrànies l'execució de les quals pugui deteriorar l'entorn mediambiental circumdant". Aquest mateix Pla crea un catàleg de pedreres, segons una classificació pròpia: actives, incorporades al Pla, en tramitació i

fora del Pla i estableix normes generals per regular el planejament, la gestió i la restauració de les pedreres a les Illes Balears. D'acord amb aquest objecte, el Pla té per finalitat la definició i regulació de les àrees d'ubicació de les pedreres, "d'acord amb el principi d'autoproveïment prioritari de cada illa i, en la mesura que sigui possible a Mallorca, de les distintes zones, partint d'uns criteris de protecció del medi ambient", com també "l'establiment del control mediambiental dels plans de restauració de les pedreres, de la seva reexplotació, o dels projectes de reutilització d'aquestes" (article 2 del Pla definitiu).

II. La rellevància social i econòmica de la indústria extractiva a les Illes Balears s'evidencia en la darrera Memòria del CES sobre l'Economia, el Treball i la Societat, corresponent a 2005, on s'afirma que el conjunt de les indústries més relacionades amb el sector de la construcció, entre les quals s'inclou l'extracció de minerals, varen donar ocupació, l'any esmentat, a un total de 5.283 persones, la qual cosa suposa el 16,9% del total del sector industrial. Pel que fa a les xifres concretes de la branca industrial extractiva, l'activitat ocupa a un total de 527 persones –un 3,8% més que l'any precedent- (quadre I-42, pàgina 115). D'altra banda, el nombre d'empreses del sector és, d'acord amb el que estableix la Memòria esmentada (quadre I-41, pàgina 114) de 68 empreses industrials extractives i del petroli, 309 indústries de productes minerals no metàl·lics i 771 indústries de metal·lúrgia i fabricació de productes metàl·lics. Pel que fa al nombre de pedreres (quadre I-46, pàgina 119), l'any 2005 es comptabilitzen 122 pedreres a Balears: 85 a Mallorca (3 d'arena, 6 d'argiles, 41 calcàries, 28 de marès, 2 de margues, 1 de silicat, 2 de sal i 2 de guix) 25 a Menorca (6 d'arena, 11 calcàries i 8 de marès), i 12 a Eivissa Formentera (1 d'argila, 9 calcàries i 2 de sal). Finalment, pel que fa a les quantitats extretes, en la Memòria esmentada (quadres I-47 i I-48, pàgines 119-120) es posa de manifest que durant el 2005 es varen extreure a les Balears un total de 3.400 milers de

metres cúbics de minerals no metàl·lics, 2.521 dels quals es varen extreure a Mallorca, 402 a Menorca i 477 a Eivissa i la majoria dels quals corresponen a roca calcària. Pel que fa al creixement, l'extracció de minerals no metàl·lics ha augmentat en 347 milers de metres cúbics durant el 2005, xifra que representa un increment de l'11,36% respecte l'any 2004. Per illes, Mallorca va augmentar gairebé un 10% l'extracció; Menorca, un 4% i es destaca l'important augment d'Eivissa que, amb un creixement del 28.7% l'any 2005 va extreure 106 milers de metres cúbics més que el 2004.

III. Sense perjudici de les consideracions que sobre competència i conformitat a la llei faci el Consell Consultiu, cal recordar que el Projecte de decret sotmès a dictamen desenvolupa una normativa estatal, el Reial Decret 863/1985, pel qual s'aprova el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera i l'Ordre del Ministeri d'Indústria i Energia de 16 d'abril de 1990, per la qual s'aproven les instruccions tècniques complementàries del capítol VII del reglament esmentat¹. Aquest desenvolupament es basa en la competència reconeguda en l'article 10.30 de l'Estatut d'Autonomia, que estableix la competència exclusiva de la comunitat autònoma en matèria d'indústria, "sense perjudici del que determinin les normes de l'Estat per raons de seguretat, sanitàries o d'interès militar, i les normes relacionades amb les indústries que estiguin subjectes a la legislació de mines, hidrocarburs i energia nuclear. L'exercici de la competència es farà d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i la política monetària de l'Estat, en els termes que

¹ Aquest capítol regula els treballs a cel obert. Pel que fa a la relació amb l'objecte del Projecte de decret, l'article 117 del reglament estableix que "*la utilización y puesta en servicio de la maquinaria estarán debidamente autorizadas. Todo operador de maquinaria móvil estará en posesión del correspondiente certificado de aptitud. Una disposición interna de seguridad regulará las inspecciones periódicas de la maquinaria. El operador de cualquier maquinaria avisará con señales a las personas que trabajan en su proximidad antes de cualquier maniobra*".

disposen els articles 38, 131 i els números 11 i 13 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució”.

IV. Aquest Consell Econòmic i Social fa una valoració positiva sobre la consulta feta, d'una banda, als sindicats UGT i CCOO i d'altra, sobre la sol·licitud de dictamen al CES –que recordem que és preceptiva-, tenint en compte que ambdues són producte de la crida que es fa en el dictamen del Consell Consultiu que forma part de l'expedient de la norma . En relació amb aquesta qüestió, volem recordar la importància de la participació dels agents socials en l'elaboració de disposicions generals, la qual fonamenta la tasca consultiva del CES, la preceptivitat d'aquesta consulta i, igualment, el fet que aquesta no substitueix o exclou la que s'ha de fer als agents socials i econòmics. Hi ha nombrosa doctrina d'aquest CES que es reitera en aquest aspecte: en el dictamen 7/2002, sobre el Projecte de decret pel qual es crea la Unitat d'Informació i Tràmit i s'implanta la liberalització industrial en l'àmbit de les Illes Balears el CES recorda “que l'article 46 de la Llei del Govern disposa, en relació amb la tramitació de disposicions reglamentàries, que els projectes de disposicions hauran de ser sotmesos preceptivament, entre altres, als dictàmens “del Consell Consultiu i altres òrgans de consulta i assessorament, en els casos previstos en la legislació que els regula” i que la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social (BOIB núm. 150, de 9 de desembre), estableix en el seu article 1 que correspon a aquest CES emetre dictamen preceptiu i no vinculant “amb relació a projectes de decrets (...) que regulin matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació (...)”. La sol·licitud tramesa per la Direcció General d'Indústria és, doncs, una sol·licitud de dictamen preceptiu en virtut d'una llei i no una simple petició de parer...”. En el dictamen 9/2002, sobre l'Avantprojecte de llei reguladora del creixement urbanístic de les Illes Balears, el CES afirmava que “quan la petició de consulta s'adreça al CES, el dictamen que aquesta institució emet és el resultat d'un esforç de consens en les opinions i parers dels consellers

que estan integrats en el seu Ple, els quals actuen com a consellers que són del CES amb independència de la seva procedència sindical, empresarial o institucional. Aquesta potestat bàsica està reconeguda en el Reglament del CES, quan el seu article 9 diu que *els consellers actuaran en l'exercici de les seves funcions amb plena autonomia i independència....*La conclusió és evident: el dictamen del CES és única i exclusivament l'opinió del CES –art. 14 núm 7 de la Llei 10/2000-la qual no és el parer individual de les institucions i organitzacions que hi poden designar representants ni, en cap cas, la substitueix”. I en el Dictamen 15/2002 sobre l'Avantprojecte de llei de serveis socials, el CES afirma que “s’ha de recordar que el paper transcendental que la nostra Constitució atorga als agents econòmics i socials –del qual aquest CES n’és una mostra ben clara- , està recollit en el títol preliminar, en el seu article 7, tot atribuint-lo de manera igual als sindicats de treballadors i a les associacions empresarials, i que són ambdós tipus d’agents que contribueixen a la defensa i promoció dels seus interessos econòmics i socials”.

V. Finalment, entenem que és necessari fer una observació sobre la necessitat de claredat en la redacció de les normes que, com es desenvoluparà en les observacions particulars d’aquest dictamen, s’hauria de tenir en compte en el Projecte de decret en qüestió. En aquest sentit, hem de recordar la necessitat genèrica que les normes expressin amb senzillesa i claredat el mandat que contenen, especialment quan aquest mandat conté obligacions o estableix condicionaments a l’actuació dels ciutadans.

IV. Observacions particulars

Aquest CES considera, en primer lloc, que en el preàmbul del Projecte de decret s'hauria de completar amb una menció expressa a la justificació de la regulació atesa la perillositat de l'activitat d'extracció que es du a terme amb maquinària minera mòbil i no només en funció del desenvolupament, necessari, de la regulació estatal o la conveniència d'introduir mesures addicionals de seguretat.

Pel que fa a l'article 1, volem cridar l'atenció sobre el fet que l'àmbit material d'aplicació es defineix de dues maneres: d'una banda, s'esmenta el tipus de maquinària que requereix el carnet que regula el Projecte de decret; d'altra, s'exclouen "aquelles tasques que corresponen a qualsevol obra civil o que coincideixen fora de l'àmbit de l'activitat extractiva". Sense entrar en valoracions tècniques sobre aquest tipus d'activitat, entenem que l'objecte al qual es refereix la regulació hauria de definir-se amb major precisió: sense qüestionar la congruència de l'exclusió, s'ha de tenir en compte que, com diu el propi títol de la norma, es tracta de la regulació de l'obtenció del carnet professional d'operador de maquinària minera mòbil. Creim que una redacció més precisa del paràgraf segon, tot determinant les exclusions, donaria més claredat al precepte. En aquest sentit, suggerim una possible redacció alternativa: "Els carnets que es regulen en aquest Decret només faculden els qui els posseeixen per desenvolupar les tasques que es realitzen dins les activitats extractives de recursos miners. **Queden excloses aquelles tasques d'arrencada i càrrega i de transport intern que corresponen a qualsevol obra civil o que es despleguen fora de l'àmbit de l'activitat extractiva**". D'altra banda, entenem que la redacció de l'article es podria millorar indicant, per exemple, per quines activitats concretes faculta el carnet d'operador de maquinària minera mòbil, fent una menció al

Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera, aprovat pel Reial Decret 863/1985, abans esmentat, com també al Reial Decret 1389/1997, de 5 de setembre, pel qual s'aproven les disposicions mínimes destinades a protegir la seguretat i la salut dels treballadors en activitats mineres.

Pel que fa a l'article 2, es tracta d'una disposició enumerativa de requisits necessaris per obtenir el carnet d'operador i no presenta, segons el nostre parer, cap objecció. Això no obstant, l'article fa referència difusa a una "instrucció necessària" i no fa cap al·lusió a un nivell de formació reglada concreta. Entenem que és necessari que la disposició inclogui un referència al nivell de formació reglada que ha de tenir la persona que vulgui obtenir el carnet, si més no com a norma pedagògica i referida als qui vulguin obtenir un nou carnet.

Pel que fa a l'article 3, que regula el període de pràctiques, presenta, segons el nostre criteri, algunes dificultats que cal assenyalar, tant pel que fa a les condicions prèvies a l'admissió al període de pràctiques - lletra a) de l'article- com al desenvolupament d'aquest període -lletra c) de l'article-.

En relació amb les condicions prèvies a l'admissió, consideram que s'ha de distingir la formació a què es refereix l'apartat 2 de la que cada treballador ha de rebre d'acord amb l'article 19 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals. En aquest sentit, suggerim que s'inclogui una menció a aquesta qüestió i que, per tant, s'estableixi el caràcter complementari, respecte de la que ha de rebre preceptivament segons la legislació de prevenció de riscos, del curs de formació previst. D'altra banda, recomanem, pel que fa al contingut d'aquest curs, que s'inclogui expressament una menció concreta a la formació sobre les normes de

seguretat previstes en el Reglament General de normes bàsiques de seguretat minera i les instruccions tècniques complementàries, com també sobre les prestacions, funcionament i limitacions de la maquinària i es concreti d'aquesta manera la referència a la "utilització segura de les màquines" o a la informació sobre riscos "d'acord amb les normes de seguretat que estableixen el Reglament General de normes bàsiques de seguretat minera i les instruccions tècniques complementàries".

D'altra banda, suggerim que s'inclogui un nou apartat a la lletra a) d'aquest article 3, on s'estableixi que el treballador rebrà per escrit i de forma comprensible les tasques que se li assignaran durant el període de pràctiques, així com la informació sobre els riscos generals i específics del centre de treball i les operacions que pugui realitzar només sota vigilància d'un supervisor o les que no li estigui permès realitzar durant el període de pràctiques.

Finalment, en relació amb l'actual apartat 3 de la lletra a), suggerim que s'inclogui l'obligació que quedi constància del lliurament al treballador de la informació que rep, incloent-ho en el document sobre Seguretat i Salut a què es refereix l'article 3.2 del Reial Decret 1389/1997, de 5 de setembre, pel qual s'aproven les disposicions mínimes destinades a protegir la seguretat i la salut dels treballadors.

I, en relació amb el desenvolupament del període de pràctiques, previst en la lletra c) de l'article 3, advertim el següent: de l'apartat 1 i 2 es dedueix, d'una banda, que el període de pràctiques es pot realitzar durant un període mínim de dos mesos i fins un període màxim d'un any. Durant aquest període, el treballador obté un document d'admissió de l'empresa on realitza les pràctiques. D'altra banda, l'apartat 4 estableix que quan el treballador conclou aquest període obté, per part de l'empresa, un certificat d'instrucció

–que és diferent del carnet d'operador de maquinària minera mòbil- sempre que “hagi adquirit la formació necessària” i l'apartat 6 disposa que aquest certificat d'instrucció té una vigència de tres anys, en què el treballador pot presentar-se als exàmens oficials per obtenir el carnet. I, d'altra banda, l'apartat 5 estableix que si transcorre el període màxim per al període de pràctiques (és a dir, un any), sense que el treballador hagi obtingut el carnet, “no podrà continuar exercint cap treball amb maquinària minera mòbil i aquesta empresa no podrà tramitar un nou document d'admissió”. Entenem, tenint en compte el contingut dels apartats esmentats, que existeix una incongruència entre els apartats 5 i 6, ja que el període de pràctiques té una durada màxima d'un any i el certificat d'instrucció, previ al carnet, té una vigència de tres anys i, per tant, el treballador pot haver conclòs el període de pràctiques sense haver obtingut el carnet i havent obtingut el certificat d'instrucció que li permet optar-hi. Creiem, vista aquesta mancança, que l'apartat 5 s'està referint a l'obtenció del certificat d'instrucció i no a l'obtenció del carnet i, per tant, suggerim que des de la conselleria impulsora de la norma es revisi aquesta qüestió. A més d'aquesta observació, creim que s'hauria de determinar amb més concreció com s'adquireix la “formació necessària” a què es refereix l'apartat 4.

A banda d'aquestes qüestions, hi ha alguns altres punts d'aquesta lletra c) sobre els quals aquest CES vol fer una crida a la reflexió: en l'apartat 3, els dos darrers supòsits de pèrdua de validesa del document d'admissió haurien de ser precisats d'una manera més clara: en aquest sentit, l'assignació al treballador d'un tipus de maquinària diferent del que figura en el document d'admissió ens sembla, segons la lectura literal del precepte, un supòsit susceptible de conflicte, ja que pressuposam que l'assignació de la maquinària es fa per part de l'empresa i si aquesta actua erròniament és el treballador qui perd el document d'admissió . Igualment, la pèrdua de validesa del document en “qualsevol altre (cas) que suposi una alteració dels

termes en què s'ha emès el document d'admissió", sense determinar responsabilitat o qualsevol altra referència específica deixa obert, segons el nostre parer, un ampli marge difícil de concretar i que, a més, no sabem qui ha d'interpretar.

Els articles 4 a 7 contenen, com s'ha esmentat en el corresponent apartat del present dictamen, requisits formals o documentals per obtenir o renovar els carnets o per establir-ne les convocatòries, que són expressats de manera prou clara i entenedora i, per tant, no presenten, segons el criteri d'aquest Consell, objeccions, excepte pel que fa a l'article 6 sobre el qual consideram oportú fer les consideracions següents:

- En relació amb la vigència del carnet, creim que és oportú plantejar un major temps de vigència -per exemple, 10 anys – al menys per a determinats casos, sempre que l'articulació de les normes sobre competència ho permeti. D'altra banda, des d'aquest CES donam per suposat mesures de coordinació per establir criteris de reconeixement per fer vigir el carnet en els diversos territoris de l'Estat.
- Respecte a la comunicació a què es refereix la lletra a) de l'article, consideram que el certificat mèdic podria ser substituït pel certificat mèdic resultant de la revisió específica del Servei de Prevenció corresponent sempre que aquest compleixi amb els protocols adients per acreditar la idoneïtat respecte a l'ús de maquinària minera mòbil. En relació a aquesta qüestió recomanem, a més, que s'estableixin criteris d'equivalència per donar validesa als certificats que s'emetin, diferents al certificat mèdic oficial, amb aquest objecte.
- Finalment, pel que fa al certificat a què es refereix la lletra b) de l'article, entenem que podria plantejar subsumir-ho en el Pla de Tasques (*Plan de*

Labores) que el titular de cada explotació ha de presentar davant el Servei d'Indústria, sempre que en aquest Pla es faci constar informació sobre l'activitat duta a terme per cada treballador amb la maquinària a què fa referència el Projecte de decret, és a dir, que l'exigència del certificat només es faci en cas que en el Pla de Tasques de l'últim any no hi hagi referència concreta a la utilització de la maquinària per part del treballador a qui s'ha de renovar el carnet.

En relació a la disposició final primera, suggerim que es refereixi al conseller competent en matèria d'indústria i no al conseller de Comerç, Indústria i Energia, ja que l'organització interna de les conselleries i la seva denominació és susceptible de canvis al llarg del temps.

I, finalment, d'acord amb les consideracions fetes respecte de l'article 3, suggerim que en l'annex II s'incloguin dades referents a l'avaluació de riscos, com són la data en què s'ha realitzat la darrera avaluació del lloc de treball que ocuparà el treballador en pràctiques i la indicació del servei de prevenció que ha realitzat l'avaluació del risc del lloc que ha d'ocupar aquest treballador, fent constància, si s'ha dut a terme per treballadors designats, d'aquesta circumstància i del nom i llinatges d'aquests treballadors.

V. Conclusions

Al llarg del dictamen s'han donat les diverses opinions d'aquest Consell sobre el Projecte de decret pel qual es regula l'obtenció i la renovació del carnet professional d'operador de maquinària minera mòbil.

Vist i plau

El secretari general

El president

Pere Aguiló Crespí
Palma, 21 de febrer de 2007

Llorenç Huguet Rotger

Nombre de archivo: TEXT del dictamen 1-07
Directorio: C:\DOCUME~1\u012221\CONFIG~1\Temp\notes98BA8C
Plantilla: C:\Archivos de programa\Microsoft
Office\Office\Normal.dot
Título: Dictamen núm
Asunto:
Autor: u100836
Palabras clave:
Comentarios:
Fecha de creación: 21/02/07 13:56
Cambio número: 6
Guardado el: 22/02/07 14:08
Guardado por: u100836
Tiempo de edición: 80 minutos
Impreso el: 11/05/07 10:38
Última impresión completa
Número de páginas: 19
Número de palabras: 4.445 (aprox.)
Número de caracteres: 25.337 (aprox.)